SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 24. marca 2011*

V zadevi T-382/06,

Tomkins plc s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopajo T. Soames, S. Jordan, solicitors, in J. Joshua, barrister,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo A. Nijenhuis in V. Bottka, zastopnika, skupaj s S. Kinsello in K. Dalyjem, solicitors,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2006) 4180 z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53

* Jezik postopka: angleščina.

Sporazuma EGP (Zadeva št. COMP/F-1/38.121 – Pribor (fitingi)) in zaradi predloga za zmanjšanje globe, ki je bila naložena tožeči stranki v tej odločbi,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

med posvetovanjem v sestavi E. Martins Ribeiro, predsednica, N. Wahl (poročevalec) in A. Dittrich, sodnika,

sodni tajnik: E Coulon,

na podlagi pisnega postopka

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje in izpodbijana odločba

1 Komisija Evropskih skupnosti je z Odločbo C(2006) 4180 z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva št. COMP/F-1/38.121 – Pribor (fitingi)) (povzetek v UL 2007, L 283, str. 63,

v nadaljevanju: izpodbijana odločba) ugotovila, da je več podjetij kršilo člen 81(1) ES in člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP), ko so v različnih obdobjih med 31. decembrom 1988 in 1. aprilom 2004 sodelovala pri enotni, zapleteni in trajajoči kršitvi skupnostnih pravil o konkurenci v obliki protikonkurenčnih sporazumov in usklajenih ravnanj na trgu pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin na območju EGP. Kršitev je obsegala določanje cen, cenikov in popustov ter povračil, vzpostavitev mehanizmov koordinacije zvišanja cen, razdelitev nacionalnih trgov in kupcev, izmenjavo drugih poslovnih informacij ter sodelovanje na rednih sestankih in druge stike za lažje izvajanje kršitve.

2 Tožeča stranka, družba Tomkins plc, skupaj s hčerinsko družbo v času dejanskega stanja, Pegler Ltd (nekdanjo The Steel Nut & Joseph Hampton Ltd), je med naslovniki izpodbijane odločbe.

3 Tožeča stranka je imela med 17. junijem 1986 in 31. januarjem 2004 v lasti 100 % kapitala družbe Pegler, ki proizvaja bakreni pribor (fitinge). Družba Pegler je bila 1. februarja 2004 prodana vodstvu družbe. Družbi Pegler Holding Ltd in Pegler je 26. avgusta 2005 odkupila družba Aalberts Industries NV, ki je prav tako med naslovniki izpodbijane odločbe.

4 Družba Mueller Industries Inc., ravno tako proizvajalka bakrenega pribora (fitingov), je 9. januarja 2001 obvestila Komisijo o obstoju kartela v industriji pribora (fitingov) in v drugih sorodnih industrijah na trgu bakrenih cevi ter izrazila željo po sodelovanju s Komisijo na podlagi Obvestila Komisije o nenalaganju ali zmanjševanju glob v primeru kartelov (UL 1996, C 207, str. 4, v nadaljevanju: Obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996) (točka obrazložitve 114 izpodbijane odločbe).

5 Komisija je 22. in 23. marca 2001 v okviru preiskave v zvezi z bakrenimi cevmi in priborom (fitingi) na podlagi člena 14(3) Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81 ES] in [82 ES] (UL 1962, 13, str. 204), izvedla nenapovedane preglede prostorov več podjetij (točka obrazložitve 119 izpodbijane odločbe).

6 Po teh uvodnih pregledih je Komisija aprila 2001 postopek o bakrenih ceveh razdelila na tri ločene postopke, in sicer na zadevo št. COMP/E-1/38.069 (Bakrene cevi za vodovodne in plinske instalacije), zadevo št. COMP/F-1/38.121 (Pribor (fitingi)) in zadevo št. COMP/E-1/38.240 (Industrijske cevi) (točka 120 obrazložitve izpodbijane odločbe).

7 Komisija je 24. in 25. aprila 2001 izvedla dodatne nenapovedane preglede v prostorih družbe Delta plc, ki je na čelu skupine mednarodnega načrtovanja in v svojem oddelku „Inženirstvo“ združuje več proizvajalcev pribora (fitingov). Ti pregledi so se nanašali samo na pribor (fitinge) (točka 121 obrazložitve izpodbijane odločbe).

8 Komisija je od februarja/marca 2002 od zadevnih strank večkrat zahtevala podatke o izvajanju člena 11 Uredbe št. 17 ter člena 18 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] (UL 2003, L 1, str. 1) (točka 122 obrazložitve izpodbijane odločbe).

9 Skupina IMI plc je septembra 2003 vložila prošnjo za ugodno obravnavo na podlagi Obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996. Tej prošnji za ugodno obravnavo sta sledili prošnji skupine Delta (marca 2004) in družbe FRA.BO SpA (julija 2004). Zadnjo prošnjo za ugodno obravnavo je maja 2005 vložila družba Advanced Fluid Connections plc (točke od 115 do 118 obrazložitve izpodbijane odločbe).

10 Komisija je 22. septembra 2005 v okviru zadeve št. COMP/F-1/38.121 (Pribor (fitingi)) uvedla postopek zaradi kršitve in sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki je bilo vročeno tožeči stranki (točki 123 in 124 obrazložitve izpodbijane odločbe).

11 Komisija je 20. septembra 2006 sprejela izpodbijano odločbo.

12 V členu 1 izpodbijane odločbe je Komisija ugotovila, da sta tožeča stranka in njena hčerinska družba Pegler med 31. decembrom 1988 in 22. marcem 2001 kršili določbe člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP.

13 Za to kršitev je Komisija v členu 2(h) izpodbijane odločbe tožeči stranki solidarno z družbo Pegler Ltd naložila globo 5,25 milijona EUR.

14 Da bi določila znesek globe za vsako družbo, je Komisija v izpodbijani odločbi uporabila metodologijo iz Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in člen[om] 65(5) [PJ] (UL 1998, C 9, str. 3).

15 Najprej je Komisija pri določanju izhodiščnega zneska globe, ki se določi na podlagi teže kršitve, kršitev zaradi njene narave in geografskega obsega opredelila kot zelo resno (točka 755 obrazložitve izpodbijane odločbe).

16 Ker je Komisija nato menila, da se zadevna podjetja med seboj precej razlikujejo, jih je obravnavala različno, in sicer glede na njihov relativni pomen na zadevnem trgu, določen z njihovimi tržnimi deleži. Na podlagi tega je zadevna podjetja razvrstila v šest kategorij (točka 758 obrazložitve izpodbijane odločbe).

17 Tožeča stranka je bila uvrščena v šesto kategorijo, za katero je izhodiščni znesek globe znašal 2 milijona EUR (točka 765 obrazložitve izpodbijane odločbe).

18 Ob upoštevanju celotnega prometa tožeče stranke, ki je leta 2005, leto pred sprejetjem izpodbijane odločbe, znašal 4635 milijonov EUR, je Komisija za dosego odvračalnega učinka uporabila multiplikator 1,25, zaradi česar se je izhodiščni znesek za tožečo stranko povečal na 2,5 milijona EUR (točke od 771 do 773 obrazložitve izpodbijane odločbe).

19 Zaradi trajanja udeležbe tožeče stranke pri kršitvi (dvanajst let in dva meseca) je nato Komisija povečala globo za 110 %, in sicer po 5 odstotkov na leto za prvi dve leti in po 10 odstotkov na leto za vsako celo leto, šteto od 31. januarja 1991 dalje za preostalih deset let (točka 775 obrazložitve izpodbijane odločbe), tako da je bil končni znesek globe določen na 5,25 milijonov EUR.

20 Komisija ni ugotovila nobene obteževalne ali olajševalne okoliščine zoper tožečo stranko oziroma v njeno korist.

Postopek in predlogi strank

21 Tožeča stranka je 15. decembra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

22 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (osmi senat) odločilo, da začne ustni postopek.

23 Tožeča stranka je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 22. decembra 2009, izjavila, da umika prvi, drugi in tretji tožbeni razlog, ki jih je navedla v tožbi, ki se vsi nanašajo na naložitev odgovornosti matični družbi za kršitvena ravnanja hčerinske družbe, ter prvi del četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na napako pri presoji glede povečanja zneska globe zaradi odvračalnega učinka. Poleg tega je navedla, da se ji obravnava ne zdi potrebna in da Splošno sodišče lahko razreši spor na podlagi pisnega postopka. Komisija je z dopisom z dne 19. januarja 2010 sporočila, da odločitev o smiselnosti obravnave v okoliščinah tega primera prepušča Splošnemu sodišču.

24 Splošno sodišče (osmi senat) je 22. januarja 2010 odločilo, da konča ustni postopek brez obravnave.

25 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo v delu, ki se nanaša na trajanje sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi, razglasi za ničnо;

– globo, ki ji je bila naložena solidarno z družbo Pegler, zmanjša;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

26 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

27 Po delnem umiku tožbe tožeča stranka navaja zgolj en tožbeni razlog, ki se nanaša na napako pri določitvi trajanja sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi.

Trditve strank

28 Tožeča stranka trdi, da je Komisija z ugotovitvijo, da je družba Pegler sodelovala pri kartelu v daljšem obdobju, kot izhaja iz dokazov v spisu, storila očitno napako pri presoji. Zato naj bi bila globa, ki ji je bila naložena solidarno z družbo Pegler, prevelika.

29 Prvič, Komisija naj bi storila očitno napako pri presoji, ko je za začetek sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi ugotovila datum 31. december 1988. Kot naj bi Komisija sama priznala, je ta presoja temeljila na poročilu brez navedenega datuma, ki ga je pridobila od skupine Delta, v katerem je bilo navedeno, da je družba Pegler sodelovala pri kršitvi proti koncu leta 1988. Tožeča stranka meni, da spis ne vsebuje nobenih drugih dokazov, ki bi nakazovali na domnevno udeležbo družbe Pegler pri spornem kartelu pred 7. februarjem 1989, ki je najzgodnejši datum, ki bi ga bilo mogoče z zadostno gotovostjo šteti za začetek nezakonitega ravnanja te družbe.

30 Drugič, Komisija naj bi prav tako napačno ugotovila datum, ko je družba Pegler prenehala sodelovati pri kršitvi. Poleg tega je iz dokaznega gradiva v spisu razvidno, da to sodelovanje ni prenehalo 22. marca 2001, ampak prej 3. maja 2000, ki je edini datum, potrjen z resničnimi dokazi in se nanaša na sestanek kartela, na katerem je sodelovala družba Pegler.

31 Tožeča stranka zato meni, da bi bilo treba obdobje trajanja kršitve, ki je bilo ugotovljeno zanjo, skrajšati za natanko eno leto, tako da bi na novo ugotovljeno obdobje trajalo od 7. februarja 1989 do 3. maja 2000.

32 Komisija meni, da je predložila dovolj dokazov, ki potrjujejo sodelovanje družbe Pegler pri kartelu med 31. decembrom 1988 in marcem 2001, ko je Komisija izvedla nenapovedane preglede.

33 V zvezi z določitvijo začetnega datuma kršitve se Komisija sklicuje na interno sporočilo z dne 3. januarja 1989, ki ga je zasegla med nenapovedanim pregledom prostorov skupine Delta in ga navedla v točki 183 obrazložitve izpodbijane odločbe. Iz tega sporočila je jasno razvidno, da je sporni kartel obstajal že pred 3. januarjem 1989 ter da je bila družba Pegler v njem udeležena pred tem datumom.

34 V zvezi z datumom prenehanja sodelovanja družbe Pegler pri kartelu se Komisija sklicuje na točki 702 in 721 obrazložitve izpodbijane odločbe, v katerih je že preizkusila podobne utemeljitve tožeče stranke, ki jih je ta podala v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah.

Presoja Splošnega sodišča

35 V izpodbijani odločbi je Komisija tožeči stranki, ki je imela med 17. junijem 1986 in 31. januarjem 2004 v lasti 100 % kapitala družbe Pegler, naložila odgovornost za kršitveno ravnanje te družbe in jo solidarno obsodila na plačilo globe, ki jo je naložila njeni hčerinski družbi. To naložitev odgovornosti je utemeljila z odločilnim vplivom, ki ga je tožeča stranka imela v družbi Pegler v času trajanja kršitve.

36 Ni sporno, da je hčerinska družba tožeče stranke sodelovala pri spornem kartelu. Tožeča stranka prereka zgolj datuma začetka in prenehanja tega sodelovanja pri kartelu, kot ju je ugotovila Komisija v izpodbijani odločbi. To, da je tožeča stranka umaknila prvi, drugi in tretji tožbeni razlog, pomeni, da ne prereka, da ji je bila naložena odgovornost za kršitvena ravnanja njene hčerinske družbe.

37 Treba je torej poudariti, da je trajanje sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi odločilno pri ugotavljanju obsega odgovornosti tožeče stranke.

38 Treba je namreč opozoriti, da tožeči stranki odgovornost za zadevni kartel ni bila naložena zaradi njenega neposrednega sodelovanja pri njem. Za kršitev je odgovarjala

zgolj kot matična družba družbe Pegler, ki je sodelovala pri kartelu. Zato njena odgovornost ne sme presegati odgovornosti družbe Pegler.

39 S sodbo z istega dne v zadevi T-386/06 pa je Splošno sodišče člen 1 izpodbijane odločbe razglasilo za ničen v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da je družba Pegler sodelovala pri zadevnem kartelu med 31. decembrom 1988 in 29. oktobrom 1993. V svojih pisanjih je tožeča stranka izrecno prerekala sodelovanje družbe Pegler pri kršitvi zgolj za obdobje pred 7. februarjem 1989. Zato je treba preučiti posledice te razglasitve ničnosti za tožečo stranko.

40 Glede tega je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Evropske unije ne sme odločati *ultra petita* (sodbi Sodišča z dne 14. decembra 1962 v združenih zadevah Meroni proti Visoki oblasti, 46/59 in 47/59, Recueil, str. 783, 801, in z dne 28. junija 1972 v zadevi Jamet proti Komisiji, 37/71, Recueil, str. 483, točka 12), zato ne sme razglasiti ničnosti v večjem obsegu, kot ga je predlagala tožeča stranka (sodba Sodišča z dne 14. septembra 1999 v zadevi Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugim, C-310/97 P, Recueil, str. I-5363, točka 52).

41 Poleg tega sodišče Unije, če se naslovnik odločbe odloči vložiti ničnostno tožbo, odloča le o delih odločbe, ki zadevajo naslovnika. Po drugi strani deli, ki zadevajo druge naslovnike in se niso izpodbijali, ne postanejo predmet spora, o katerem sodišče Unije razsoja (zgoraj navedena sodba Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugi, točka 53).

42 Vendar je v tem primeru ne glede na zgoraj navedeno sodno prakso, zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugi, treba ugotoviti, da je z vidika konkurenčnega prava tožeča stranka s hčerinsko družbo, ki je z ničnostno tožbo, vloženo v zadevi T-386/06, deloma uspela, tvorila enoten subjekt. Zato naložitev odgovornosti Komisije tožeči stranki pomeni, da ima ta korist od razglasitve delne ničnosti izpodbijane odločbe v tej zadevi. Tožeča stranka je namreč vložila ničnostno tožbo zoper izpodbijano odločbo in trdila, da bi bilo treba zaradi razglasitve ničnosti

izpodbijane odločbe glede družbe Pegler to odločbo razglasiti za nično tudi glede nje. Poleg tega tožeča stranka navaja en sam tožbeni razlog, s katerim prereka trajanje sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi, in predlaga, naj se izpodbijana odločba v tem delu razglasi za nično.

43 Ta predlog izhaja iz dejstva, da sta bili tožeča stranka in družba Pegler solidarno obsojeni na plačilo globe, ki jima je bila naložena v členu 2(h) izpodbijane odločbe, in je povezan s predlogom za zmanjšanje zneska globe, ki ga je tožeča stranka navedla v okviru te zadeve.

44 Zato pri odločanju Splošnega sodišča o ničnostnih tožbah, ki sta ju ločeno vložili matična in hčerinska družba, kadar se upošteva izid tožbe, ki jo je vložila hčerinska družba, ne gre za odločanje *ultra petita*, če se tožbeni predlogi matične družbe nanašajo na enak predmet.

45 Nazadnje je treba opozoriti, da v okoliščinah tega primera solidarna odgovornost matične in hčerinske družbe za plačilo globe, ki jima je bila naložena, zanju ustvarja poseben položaj, v katerem se z razglasitvijo ničnosti ali s spremembo izpodbijane odločbe ustvarijo posledice za matično družbo, ki je odgovarjala za kršitvena ravnanja hčerinske družbe. Brez kršitvenega ravnanja hčerinske družbe bi bila namreč izključena tako odgovornost matične družbe za to ravnanje hčerinske družbe kot tudi solidarna obsodba matične družbe s hčerinsko družbo na plačilo globe.

46 Ker je odgovornost tožeče stranke tesno povezana z odgovornostjo družbe Pegler, je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično v delu, ki se nanaša na začetek sodelovanja tožeče stranke pri kršitvi, in zato zmanjšati znesek globe, ki ji je bila naložena.

47 Glede datuma prenehanja sodelovanja družbe Pegler pri kartelu tožeča stranka meni, da se zadnji dokaz, ki omogoča povezavo družbe Pegler s kartelom, nanaša na sestanek z dne 3. maja 2000, pri katerem je družba Pegler sodelovala, zaradi česar bi bilo treba upoštevati ta datum, in ne datum 22. marec 2001, ko je Komisija izvedla nenapovedane preglede. V zvezi s tem je iz točke 716 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da čeprav se zadnji dokaz o protikonkurenčnem dogovoru, pri katerem je sodelovala družba Pegler, nanaša na datum 14. avgust 2000, je Komisija kot datum prenehanja sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi upravičeno določila 22. marec 2001, pri čemer je upoštevala dejstva, da je ta družba sodelovala pri kartelu od samega začetka, da je redno sodelovala pri oblikovanju dogovorov in pri njihovem izvajanju ter da se v obdobju med dogovorom z dne 14. avgusta 2000 in nenapovedanimi pregledi marca 2001 ni odkrito oddaljila od dogovorov.

48 To ugotovitev je treba potrditi. Dejstvo, da družba Pegler ni sodelovala na nobenem sestanku, po mnenju tožeče stranke med 3. majem 2000 in 22. marcem 2001, po mnenju Komisije pa med 14. avgustom in 22. marcem 2001, v tem primeru ni pomembno.

49 Najprej je treba opozoriti, da mora Komisija dokazati trajanje sodelovanja za vsakega od udeležencev kartela, kar pomeni, da morajo biti znani datumi začetka in prenehanja tega sodelovanja. Ravno tako je treba opozoriti, da je obdobje med zadnjim sestankom, pri katerem je sodelovala družba Pegler, in datumom, s katerim je bilo šteto, da je kartel prenehal, dovolj dolgo, da bi bilo treba preučiti, ali je Komisija zadostila dokaznemu bremenu, ki ga nosi.

50 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da bi neobstoj stikov, po mnenju tožeče stranke po 3. maju 2000, po mnenju Komisije pa po 14. avgustu 2000, lahko pomenila, da je družba Pegler prenehala sodelovati pri kartelu.

51 Vendar je ob upoštevanju lastnosti zadevnega kartela, za katerega so bili značilni večstranski stiki, ki so večinoma potekali na vseevropski ravni, dvostranski stiki, ki so večinoma potekali na nacionalni ali regionalni ravni, s pogostostjo najmanj enkrat ali dvakrat na leto, ter priložnostni stiki, obdobje, ki je preteklo med zadnjim stikom in datumom prenehanja kartela, prekratko, da bi lahko Komisija sklepala, da je družba Pegler v vmesnem času prenehala sodelovati pri kartelu.

52 Dejstva, da družba Pegler ni sodelovala na enem ali dveh sestankih, ki naj bi potekali po njenem zadnjem sodelovanju pri srečanju v okviru kartela, drugi člani kartela niso mogli razumeti kot oddaljitev družbe Pegler od dejavnosti kartela, saj je bilo običajno, da člani kartela niso sistematično sodelovali pri vsakem sestanku.

53 Zato je Komisija ob neobstoju dokazov ali indicov, na podlagi katerih bi lahko sklepala, da je družba Pegler izrazila voljo za oddaljitev od sporazuma, ki je bil sklenjen 10. junija 2000 in se je nanašal na zvišanje cen od 14. avgusta 2000 dalje, lahko menila, da ima na voljo dovolj dokazov za sklepanje o nadaljevanju njenega sodelovanja pri kartelu do datuma, ko je izvedla nenapovedane preglede, in ki ga je štela za prenehanje kartela (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 19. marca 2009 v zadevi Archer Daniels Midland proti Komisiji, C-510/06 P, ZOdl., str. I-1843, točke od 118 do 120 in navedena sodna praksa, ter sodbo Splošnega sodišča z dne 8. julija 2008 v zadevi AC-Treuhand proti Komisiji, T-99/04, ZOdl., str. II-1501, točka 134 in navedena sodna praksa).

54 Iz vseh navedenih preudarkov izhaja, da je treba člen 1 izpodbijane odločbe v delu, v katerem je Komisija ugotovila kršitev, ki se očita tožeči stranki za obdobje pred 29. oktobrom 1993, razglasiti za ničen.

55 Tako je treba izpodbijano odločbo spremeniti v delu, v katerem je določeno 110-odstotno povečanje izhodiščnega zneska globe na podlagi trajanja sodelovanja pri kršitvi. Ker trajanje sodelovanja družbe Pegler pri kršitvi, ki je tako zaradi odgovornosti matične družbe za ravnanja njene hčerinske družbe enako tudi za tožečo stranko, znaša sedem let in pet mesecev (namesto dvanajst let in dva meseca, kot je določeno v izpodbijani odločbi), je treba izhodiščni znesek povečati za 70 % (namesto 110 %).

56 V izpodbijani odločbi je Komisija začetni izhodiščni znesek za dosego odvračalnega učinka povečala z uporabo multiplikatorja 1,25. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Splošno sodišče v zadevi T-386/06, v kateri je bila istega dne izdana zgoraj navedena sodba Pegler proti Komisiji, razsodilo, da je Komisija neupravičeno uporabila multiplikator, s čimer je storila napako pri uporabi meril iz Smernic iz leta 1998 o načinu določanja glob (glej točko 14 zgoraj).

57 Zato mora Komisija v skladu s členom 266 PDEU sprejeti ustrezne ukrepe v zvezi s to napako in solidarno odgovornostjo za plačilo globe glede tožeče stranke. Kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točki 38, odgovornost tožeče stranke v okoliščinah primera ne sme presegati odgovornosti družbe Pegler.

58 Ker je tožeča stranka umaknila očitek v zvezi z napako pri presoji glede povečanja zneska globe zaradi odvračalnega učinka (glej točko 23 zgoraj), Splošno sodišče o tem vprašanju ne more odločiti, saj bi s tem prestopilo okvir spora, kot sta ga opredelili stranki v tej zadevi.

59 Zato v okviru tega spora izhodiščni znesek ostane 2,5 milijona EUR. S tem zneskom, povečanim za 70 %, se določi globa 4,25 milijona EUR.

60 V preostalem je treba tožbo zavrniti.

Stroški

61 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma ali v izjemnih okoliščinah.

62 V tem primeru so bili predlogi tožeče stranke razglašeni za delno utemeljene. Vendar je tožeča stranka v višji fazi postopka, in sicer po koncu pisnega postopka, umaknila nekatere tožbene razloge (glej točko 23 zgoraj). V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da bo zadeva pravično presojena, če se vsaki stranki naloži plačilo lastnih stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Člen 1 Odločbe Komisije C(2006) 4180 z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva

št. COMP/F-1/38.121 – Pribor (fitingi)) se razglasi za ničen v delu, v katerem se glede družbe Tomkins plc nanaša na obdobje med 31. decembrom 1988 in 29. oktobrom 1993.

2. **Znesek globe, naložene družbi Tomkins v členu 2(h) Odločbe C(2006) 4180, znaša 4,25 milijona EUR, od tega 3,4 milijona EUR solidarno z družbo Pegler Ltd.**

3. **V preostalem se tožba zavrne.**

4. **Vsaka stranka nosi svoje stroške.**

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 24. marca 2011.

Podpisi